

emmaus UUTISET

NRO
1
2021

2 **PUHEENVUORO**
HELKA AHAVA:
EMMAUS – MUUTOKSENTEKIJÄ?

5 **MENNYT JA TULEVA**
LASKIMME EMMAUKSEN
HIILIJALANJÄLJEN

6 **EMMAUS-LIIKE**
PÖYTÄ ON KATETTU

10 **AHERTAJA**
BERTEL BACKHOLM

emmaus
HELSINKI

ACTIVISTS
FOR CHANGE

EMMAUS – MUUTOKSENTEKIJÄ?

ME EMMAUSLAISET olemme kuin lastenlaulun elefantit. Marssimme Emmauksen tietä ja, koska meillä on niin mukavaa, pyydämme mukaan kaverimmekin.

Emmauksen tie on toivon tie, täynnä toveruutta, vieraanvaraisuutta ja yhteistä työtä. Koronan tuomien sosiaalisten rajoitusten aikana Emmauksesta on tullut minulle entistäkin rakkaampi: on kiva tavata muita emmauslaisia ja huomaa iloitsevani jopa niistä hankalistakin asiakkaista!

LÄHDIMME itse kukin Emmauksen tielle mielessä manifestin kehotus: auta ensin eniten kärsivää. Tässä kehotuksessa kuuluu Abbé Pierren vahvasti kristillinen tausta. Evankeliumien terminologiaa käyttäen meitä kannustetaan lähimmäisenrakkauteen. Manifesti kehottaa kuitenkin myös raivaamaan pois kärsimyksen syitä. Siksi nimitämme itseämme muutoksentekijöiksi, englanniksi vähän napakammin muutosaktivisteiksi ja ranskaksi muutosprokatooreiksi, joka kuulostaa vielä rajummalta.

MINUSTA näiden kahden kehotuksen välillä on mielenkiintoinen jännite: hädässä olevan auttaminen saattaa itse asiassa ylläpitää hädän juurisyytä, hidastaa tai jopa estää muutosta. Kärjistäen: niin kauan kuin löytyy hyväntekijöitä, ei jotakin yhteiskunnallista epäkohtaa tarvitse korjata lainsäädännöllä tai muilla poliittisilla toimenpiteillä. Lähimmäisenrakkaus on ihmisten välisessä kanssakäymisessä

ylitsepääsemättömän hieno periaate, mutta se ei välttämättä sovi poliittiseksi ohjelmaksi järjestölle, joka kutsuu itseään muutoksentekijäksi!

SITRAN MÄÄRITELMÄN mukaan: muutoksentekijä on henkilö tai hanke, joka on tunnistanut yhteiskunnallisen haasteen, kehittänyt ratkaisun ja koonnut porukan ratkaisemaan ongelmaa käytännössä.

OLEMMEKO me Emmauksessa hyväntekijöitä vai muutoksentekijöitä? Autammeko eniten kärsivää vai muutammeko maailmaa? Vai teemmekö kumpaakin?

KUN TARKASTELEE Emmaus Helsingin toimintaa, siitä löytyvät molemmat elementit. Annamme vaate- ja tavara-apua ja rahaa organisaatioille, jotka auttavat pääkaupunkiseudun asunnottomia ja maahanmuuttajia. Se on auttamista, joka ei sinänsä edistä parempaa asunto- tai maahanmuuttopoliittikkaa. Keikkapoolin kautta työllistämme siirtolaisromaneita, jotka muuten tekisivät katutyötä, esim. kerjäsivät. Tässä on jo mukana muutospyrkimys: työllistettyjen romanien elämä muuttuu monella tavalla paremmaksi ja vaikutus ulottuu heidän perheisiinsä. Myös suomalaisten asenteisiin tulee muutosta: romanit aletaan nähdä ihmisinä ja yksilöinä, kohtaamiset vähentävät ennakkoluuloja ja rasismia. Toisaalta juurisyhyyn eli romanien lähtömaiden syrjivään vähemmistöpolitiikkaan emme tällä tavalla kykene vaikuttamaan.

VIELÄ ENEMMÄN poliittisen vaikuttamisen suuntaan toimimme, kun tuemme Liettuan ihmiskaupan vastaista työtä MPFSC:n kautta ja bulgariaalaista romanien ihmisoikeusjärjestö DROMia samoin kuin Intian adivasien oikeustaistelua. Taloudellinen tukemme heille mahdollistaa heidän omaa vaikuttamistyötään ongelmien juurisyyden poistamiseksi. Mm. näin Emmaus Helsinki tekee välillisesti vaikuttamistyötä.

Niin kauan kuin löytyy hyväntekijöitä, ei yhteiskunnallista epäkohtaa tarvitse korjata lainsäädännöllä tai muilla poliittisilla toimenpiteillä.

VAIKUTTAMISTA TAPAHTUU myös silloin, kun tarjoamme omalla elämällämme ja toiminnallamme esimerkin vaihtoehtoisesta tavasta elää. Esimerkiksi Emmauksen ympäristötietoinen tapa toimia, kierrättäminen ja kasvisruoka muuttavat meitä itseämme ja läheisiämme ja saattavat vaikuttaa myös asiakkaisiimme ja lahjoittajiin. Tämä on mikrovaikuttamista eli vaikuttamista lähiympäristöön. Mutta kun kiven heittää veteen, renkaat leviävät kyllä vähän kauemmaksikin. Kun Emmaus toimii arvojensa mukaan, se on myös kannanotto ja vaikuttamista. Jos oma toiminta toisaalta ei vastaa arvoja, ei ole uskottavuutta myöskään muissa vaikuttamisyrityksissä.

KUN PUHUTAAN VAIKUTTAMISTYÖSTÄ, tarkoitetaan kuitenkin yleensä välitöntä vaikuttamista päätäjiin ja politiikkaan, vaikka, niin kuin edellä sanotusta näkyy, se ei ole vaikuttamisen koko kuva. Välitöntä vaikuttamista on muutokseen

tähtäävä suora toiminta: vaikuttaminen päätäjiin, kansalaistotelemattomuus, kampanjat, kansalaisaloitteet, mielenosoitukset. Emmaus Eurooppa tekee paljon vaikuttamistyötä mm. EU-parlamentissa omien tavoitteidensa ajamiseksi, joita ovat erityisesti vapaa liikkuvuus, eettinen talous, ihmiskaupan vastainen toiminta ja nykyään myös kiertotalous. Monet Emmaus-ryhmät mm. Ranskassa, Italiassa ja Ruotsissa ovat myös radikaaleja muutoksentekijöitä, jotka taistelevat monin eri keinoin paitsi Emmaus-liikkeen yhteisten tavoitteiden myös mm. turvapaikanhakijoiden, Länsi-Saharan ja palestiinalaisten oikeuksien puolesta. Sen sijaan Emmaus Helsingillä ei ole omaa vaikuttamistyötä tässä merkityksessä. Olemme lähteneet mukaan muiden järjestöjen aloittamiin kampanjoihin, allekirjoittaneet muiden laatimia julkilausumia ja osallistuneet muiden järjestämiin mielenosoituksiin.

PITÄISIKÖ MEILLÄ olla myös omaa vaikuttamistyötä? Ei voi kevyesti vastata: tietysti pitää! Olemme vapaaehtoisin perustuva järjestö, ja voimme tehdä vain sellaisia asioita, joihin meillä löytyy vapaaehtoisia tekijöitä. Itse ajattelen, että jos innostusta löytyy, voisimme aluksi valita yhden asian, jota pyrkisimme muuttamaan omalla vaikuttamistyöllämme. Tekisimme niin kuin Sitran määritelmässä: tunnistamme ongelman, kehitämme ratkaisun ja keräämme porukan toteuttamaan ratkaisua.

ENTÄ VÄLILLINEN VAIKUTTAMINEN: onko solidarisuustyössämme auttaminen ja muutoksen edistäminen oikeassa suhteessa? Kuinka tärkeänä pidämme sitä, että meiltä tukea saavat kumppanimme käyttävät rahan hankkeisiin, joilla pyritään muuttamaan epäoikeudenmukaisia rakenteita? ■

TOIMISTO: Mäkelänkatu 54, 00510 Helsinki. **PUH.** 050 338 8281 • Myymälät: **VALLILA:** Mäkelänkatu 54, 00510 Helsinki. **PUH.** 045-13 88 673 | **LAUTTASAARI:** Heikkiläntie 2, 00210 Helsinki. **PUH.** 045-236 00 01 • **NOUTOPALVELU:** 045-650 55 43 (ma-pe 11-16) • **S-POSTI:** toimisto@emmaushelsinki.fi • **KOTISIVUT:** www.emmaushelsinki.fi ja www.emmaus-international.org • **LEHTI:** Mika Aalto-Setälä, Helka Ahava, Sanni Hanbli ja Ulla Hoyer | **PAINO:** Origos Oy, 2021 | **PAINETTU:** FSC sertifioidulle paperille | **KANNEN KUVA:** Ruokailu Vallilan kirpputorin keittiössä. Kuva: Emmaus Helsingin arkisto.

Unesta urkeni unelmatyö

REIJA WIHINEN aloitti 1.12. Lauttasaaren uuden Emmaus-myyvälän myymälävastaavana. Innokkaan kirpputori-harrastajan rakkaus vanhoihin tavaroihin syntyi jo lapsena, ja hän on ollut myös Vallilan Emmauksen vakioasiakas.

– Pari vuotta sitten näin itse asiassa unta, että toimin Emmaus-myyvälän vetäjänä – Vallilassa tosin, Reija kertoo. Hän iloitsee olevansa unelmatyössään.

Reijaa tukee työssä ammattijärjestäjän koulutus sekä vuosien kokemus muista second hand-myymäloistä.

– Minulla on kaaoksen sietokykyä, jota tarvitaan varaston puolella, hän nauraa. Yrittäjätäustaisella Reijalla on myös liiketalouden, viestinnän ja kiertotalouden osaamista. Arvopohjaisen työn hän kokee omakseen.

– Ja auttaminen tekee tunnetusti onnelliseksi. Lauttasaaren uusi myymälä on saanut asiakkailta positiivista palautetta ja houkutelut uutta asiakaskuntaa sekä uusia vapaaehtoisia.

– Olisi kiva olla alueella aktiivinen toimija, mukana tapahtumissa, ja tehdä myös yhteistyötä käsityöläisten ja taiteilijoiden kanssa, hän visioi.

Vapaa-ajallaan Reija puuhailee kolmen lapsensa kanssa ja toimii Kallion kaupunginosa-aktiivina. Harrastuksiin kuuluvat myös mm. lukeminen, valokuvaus, museot, askartelu, ulkoilu ja italian opiskelu.

Reija lähettää rohkaisevat terveiset lukijoille.

– Toivon, että jaksamme kaikki pysyä positiivisella mielellä ja kantaa vastuamme sekä vallitsevassa koronatilanteessa että kuluttajina. Meillä jokaisella on isommat vaikutusmahdollisuudet kuin tulemme ehkä ajatelleeksi.

TEKSTI: SANNI HANBLI | KUVA: RIIA-MARIA KYLLÖNEN

Emmaus Lauttasaari Instagramissa: @emmauslauttasaari

Emmauksen hiilijalanjäljestä

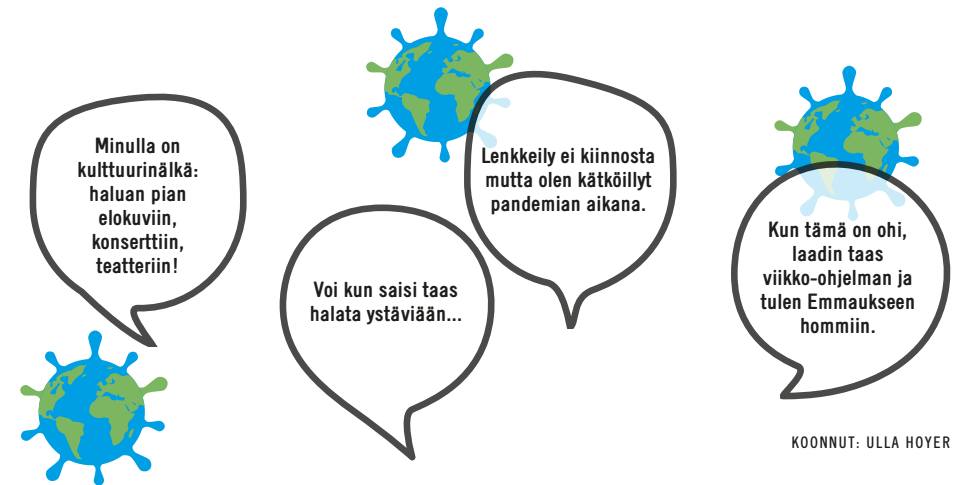

KARTOITIMME vuoden 2020 lopussa Emmauksen Vallilan tilojen hiilijalanjäljen (CO₂-päästöt kiloina) vuonna 2019. Laskelma on suuntaa antava, koska ruoan osalta laskelma tehtiin kertomalla kolmen kuukauden ostokset neljällä ja jätteet punnittiin yhden viikon aikana joulukuussa 2020 ja kerrottiin 52:lla. Lisäksi laskimme yhdistyksen matkojen ja kuljetusten hiilijalanjäljen (kokousmatkat, noudot ja avustusrekat)

Ruoan ja jätteiden osalta tulos on hyvä, vaikka parantamisen varaa aina onkin. Matkoissa korostuvat ulkomaiden kokouksiin tehtyjen lentojen hiilijalanjälki. Toivotavasti pandemia tuo pysyviä muutoksia Emmauksen kokouskäytäntöihin, ja itsekin voimme miettiä vaihtoehtoja lennoille. Lämmityksen osalta emme voi juuri mitään niin kauan kuin kaukolämpöä tuotetaan hiilivoimalla.

Lähde	Kiloa hiiltä
Lämmitys	16 816 kg
Ruoka	1637 kg eli n. 0,56 kg/ruoka-annos
Jätteet	2428 kg
Paikalliskuljetukset	532 kg
Rekkakuljetukset	1 888 kg
Matkat yht.	5 373 kg
Sähkö	0 kg (uusiutuva energia)

Koronasta sanottua:

KOONNUT: ULLA HOYER

VASEMMALLA: Nuorten yhteisöä 1980-luvun lopussa. Kuvassa eturivissä Joseba Ossa, Liisa Koskimies ja Kirsti Raulo. Takarivissä Elisabeth de Godzinsky, Mia Rissanen, Liisa Tervahauta ja Ilkka Mäkinen.

PÖYTÄ ON KATETTU

Eri kulttuureissa kutsu yhteiseen pöytään on tärkeä osa vieraanvaraisuutta. Ateriyhteys on paljon enemmän kuin nälän tyydyttämistä, yhteiseen pöytään tullaan häissä ja hautajaisissa, arjessa ja juhlassa. Siinä jaetaan iloja ja harmeja ja joskus syvintä suruakin. Köyhässä perheessä niukkojen ruokavarojen jakaminen vieraan kanssa on erityinen kunnioituksen ja ystävyden osoitus. Yhteisellä aterialla jaamme paitsi ruoan myös palan elämäämme.

TEKSTI: HELKA AHAVA | KUVAT: HELKA AHAVA JA EMMAUKSEN ARKISTO

Eri maiden Emmaus-yhteisöissä yhteiset ateriat ovat pitkä traditio ja – kun vieraita on talossa – lautasten lisääminen mutkatonta. Tätä Emmaus-yhteisöjen vieraanvaraisuutta monet meistä ovat päässeet kokemaan muun muassa Puolassa ja Ukrainassa. **Ulla Hoyerin** mieleen on jäänyt lounas vuosituhannen vaihteessa suuressa brysseliläisessä yhteisössä, jossa noin 60 henkeä istuutui pitkien pöytien ääreen ja ruoan jälkeen ruokailijat pesivät astiat talkoilla! Niissä pöydissä muuten possupaisti, pihvi ja kana ovat kunniaa, toisin kuin meillä!

Tulitikku pihvissä

Helsingin Emmauksen alkuvuosina luettiin ruokapöydässä joka päivä **Abbé Pierren** sanoja mukaileva ruokarukous. Tästä on

jäänyt perintönä hiljainen hetki, jolla Vallilan Emmauksessa nykyäänkin aloitetaan lounas. Jokainen ruokailija antaa tuolle hetkelle oman merkityksensä, mutta yhteisölle se on aheruksen keskellä annettu pysähtymissignaali: emme ole tulleet hotkaisemaan ruoan omaan tahtiimme kukin erikseen vaan ”murtamaan yhteistä leipää”.

Leena Nivanka muistaa lounaat 1960-luvun lopulta. Helsingin Emmaus oli vastikään perustettu Emmauksen lumpunkeräjien kannatusyhdistyksen nimellä, ja yhdistyksen sydämessä toimi asunnottomien miesten yhteisö. Ranskalainen pappi **Père Guy** veti toimintaa.

Leipää niille,
joilla on nälkä,
ja nälkä niille,
joilla on leipää

– Miehet olivat entisiä alkoholisteja, jotka asuivat yhdessä Père Guyn kanssa. Oli **Oskari**, jonka rokonarpisissa kasvoissa toinen silmä oli sokeutunut. Oli kalvakka **Erkki**, joukon hiljaisin, joka pian toi lounaalle myös pappansa, armottoman velmuilijan. Ja oli **Edvin**, tahdikas herrasmies, jolla oli aivan ilmeisesti takanaan toisenlainen, ehyempi elämä. Kaikki tekivät työtä Emmauksessa voimiensa mukaan ja kun he kuolivat, Emmauksen joukko oli saattajana.

– Emme tienneet mitään ilmastonmuutoksesta, hiilijalanjäljistä tai vegaaniruoaasta. Lounaalla oli usein pihvi jokaiselle, yksi pihveistä jätettiin Père Guylle puoliraa’aksi

ja merkittiin jo paistinpannulla tulitikulla. Kokkina oli usein **Elisabeth (de Godzinsky)**, tuo suvaitsevaisuutta ja lempeyttä säteilevä, monikansallinen ja monikielinen persoona. Aterian alussa luettiin yhteinen pöytärukous ”Siunaa ruokamme ja ruoanlaittajat, auta meitä antamaan leipää niille, joilla on nälkä ja nälkä niille, joilla on leipää. Amen.”

– Aterialla keskusteltiin päivän tapahtumista ja tehdystä työstä, jotkut saivat Père Guyltä lyhyen kehunkin, joka itse asiassa merkitsi paljon. Auktoriteettiä oli voimissaan, ja Père Guy hallitsi tilaa itseoikeutetusti ja melko onnistuneestikin. Usein pöydässä jaettiin myös tulevat työt.

Yhteisen lounaan kannalta oli harmillista, että noina vuosina eri toimitilojen osoitteet vaihtelivat. Asunto, miesten korjauspaja ja yhteisön keittiö sekä myymälä työtiloineen olivat hajallaan kantakaupungissa, lähinnä Punavuorella. Tämän vuoksi pöytään istui yleensä vain Emmauksen kantaporukka eivätkä lukuisat vapaaehtoiset juurikaan käyneet yhteisellä lounaalla.

Menu muuttuu

Miesten yhteisö oli olemassa noin 20 vuotta. Sen jälkeen Helsingissä oli vielä joitakin vuosia Emmauksen nuorten asumisyhteisö, jossa asuivat mm. **Mia Rissanen** ja Baskimaasta kotoisin oleva **Joseba Ossa**. Mia ja Joseba ja heidän kolme lastaan asuvat nykyään Baskimaassa, mutta pitävät edelleen tiiviisti yhteyttä Suomen ystäviin ja sukulaisiin. Mia muistelee Emmauksen aterioita 1980-luvulla.

– Kun **Liisa (Tervahauta)** ja minä asetuimme täyspäivätyöhön Emmaus-yhteisöön ja vielä kokoonnuimme Annankadun asuntoon syömään, taisi lounaspöydässä olla vaihdellen lihaa tai kalaa ja kasvislisukkeita. Se oli vielä siirtymävaihetta, ja silloin tällöin oli pöydässä myös joku entisistä yhteisöläisistä, joka ei ehkä pitänyt ”pelkkää” kasvisruokaa kunnon ateriana. Muistan **Kirstin (Raulo)** esittäneen kasvisruoan eettisyydestä argumentteja: ➤

► mm. miksi viljellä rehukasveja, jotta saadaan lihakarja kasvamaan, kun voisi viljellä suoraan ihmisen ruokaa ja vähentää siten maan mekaanista ja kemiallista rasitusta.

– Toimiston ja keittiön siirrettyä Tehtaankadulle päädyimme noudattamaan kasvisruokavaliota, koska osa meistä oli kasvisyöjiä ja koska sille oli eettisiä perusteita. Ruoanlaitto- ja ostosvuorot olivat kiertävät. Pyrittiin laittamaan edullista ja vaihtelevaa kasvisruokaa. Erityisesti mieleen ovat jääneet Elisabethin loihtimat herkulliset uuniruokat tai gratiinit, jotka hän kokosi edellisten päivien ruoanlopuista ja saattoi kruunata juustolla!

– Vierailevat yhteisölläiset Saksasta, Kataloniasta, Baskimaasta ja monesta muusta maasta toivat uusia makuelämyksiä ja vaihtelua. Oliiviöljyssä uppoaistetuista perunaviipaleista hitaasti kypsytetty perunamunakas taisi jäädä pysyvästi listalle samoin kuin keitetty kukkakaali maitokastikkeen kera. Joseba muistaa myös paistaneensa torilta ostamiaan muikkuja ja maistaneensa **Marian (Kurtén)** sukulaisten tuomia nahkiaisia!

– Kerran viikossa haimme Fazerin leipomosta lahjoitusleivän, ja joskus mukana tuli edellispäivän pullaa. Jos pullaa oli liian vähän tai tuli yllätysvieraita, Elisabeth vetäisi edullisen jätskipaketin pakastimesta ja sillä pikku pullaviipaleesta taiottiin herkkujälkkäri.

Opintoretellä

Minä aloitin kirjaosastolla ja kassana Tehtaankadun myymälässä vuonna 2005. Ruoanlaittajaksi ajauin kymmenkunta vuotta sitten myymälän muutettua Vallilaa. Nämä vuodet ovat olleet minulle opintoretkeä kasvisruokien maailmaan. Samalla liha on pikkuhiljaa hävinnyt kotimme pöydästä ja meistä tullut paljon tiedostavampia syöjiä. Näinkin Emmaus voi muuttaa ihmistä!

Emmauksessa noudatamme nk. pesco-vegetaarista ruokavaliota, eli syömme kasvien lisäksi kananmunia, maitotuotteita ja satunnaisesti kalaa. Minulle on ollut mieluista

Tuula Kajosen mielestä on tärkeää, että kaikki emmauslaiset saavat ruokaa, myös ne, joilla on ruokarajoitteita.

haaste koettaa tehdä maukasta, ravitsevaa ja edullista ruokaa, jossa on yritetty huomioida myös ekologisuus ja eettisyys.

Moni pitää Emmaus-työstä, koska se on niin konkreettista ja työn tulos nähtävissä. Kaikesta Emmaus-työstä kokkaaminen on ehkä kaikkein konkreettisinta. Parin tunnin uurastuksen tulos katoaa nälkäisiin suihin, ja palkaksi kokki saa yleensä vielä kiitokset ja tunteen siitä, että on pitämässä emmauslaisten joukkoa toimintakykyisenä!

Myös omina Emmaus-vuosinani meillä on ollut monta mainiota kokkia ja jokainen on tuonut jotakin uutta ja mielenkiintoista ruokalistalle. Vallilassa korjausompeelijat ja työharjoittelijat ovat antaneet aterioille ripauksen synnyinmaansa eksotiikkaa: muistamme **Rekian** algerialaiset herkut, **Annin** mahtavan thai-ruoan ja **Ahmedin** somalialaisen teen.

Viime vuosina meitä vakikokkeja on ollut

kolme: minun lisäksi **Tuula Kajonen** ja **Saila Parikka**. Usein ruokaa laittavat myös mm. **Sirkka Potila** ja **Anu Hyle**.

Tuula ja Saila ovat olleet hyvin uskollisia kokkeja ja kumpikin taitavia monipuolisen ja hyvin maustetun kasvisruoan laittajia.

Tuula huomasi kymmenkunta vuotta sitten Emmauksen kassalla lapun, jossa etsittiin vapaaehtoisia kokkeja. Hän tiesi heti, että tässä oli hänen hommansa. Alkuun Vallilassa tehtiin ruokaa ilman kunnan hellaa ja tiskikonetta. **Jaakko Heinimäki** auttoi hellan ostamisessa, ja Tuula asetti yhdistyksen hallituksen suostumisen ehdoksi tiskikoneen hankkimisen, ja näin ongelma poistui päiväjärjestyksestä! Emmauksen ”syöntihäiriöiset” Tuula on kokenut jännittävänä haasteena, ja hänen vankkumaton mielipiteensä on, että kaikkien pitää saada ruokaa.

– Kun nälkäiset noutomiehet pitkäksi venyneen päivän päätteeksi vihdoin pääsevät pöytään ja popsivat kiitollisina minun laittamaani vegaaniruokaa, tunnen itseni todella tarpeelliseksi!

Saila puolestaan tuli kuvioihin nelisen vuotta sitten.

– Aloitin reippaasti ja olin kauhauksen varressa kahdesti viikossa. Nykyisin olen maanantai-kokki. Liekö sitten syynä ikä, terveys vai silkka laiskuus...

– Minusta ruoanlaitto on aina ihanaa – kotona tai kylässä. Keittotaidossa ei koskaan tule täydelliseksi ja uuden oppiminen on tämän sopsan suola.

– Kun ihmiset saavat vatsansa täyteen, maistuu työntekokin paremmalta. Yhteinen lounas on mielestäni tärkeä myös yhteishengen kannalta.

Pääsiäisateria Emmaus Oseljassa Ukrainassa vuonna 2009. Helka Ahava toinen vasemmalta.

Ruokapöydän ympärillä ne parhaat ajatukset ja ystävytydet aina syntyvät!

Yhdessä tekemisessä on voimamme

Sailan kanssa on samaa mieltä myös Leena Nivanka, joka palasi vajaa kolme vuotta sitten Emmauksen vapaaehtoiseksi pitkän tauon jälkeen ja katseli Vallilan yhteisöä tuorein silmin.

– Muistan ihmetelleeni, kun Vallilan myymälän takaosassa näkyi ihminen siellä, toinen täällä jotain puuhaamassa ja kuinka he yllättäen virtasivat eri työpisteistä lounaspöydän ääreen ja muodostivat joukon, johon jokainen toi mukanaan oman persoonansa: ajatuksensa, pohdintansa, naurunsa, jopa hiljaisuutensa. Aivan kuten ennenkin lounaalla puidaan ajankohtaisia kysymyksiä ja vaihdetaan ajatuksia, kerrotaan omia mielipiteitä. Muunkieliset vapaaehtoiset vedetään mukaan keskusteluun, parhaimmillaan huolehditaan siitä, ettei kukaan tunne jäävänsä yksin.

– Minusta Emmauksen yhteinen lounas on saumaton osa toimintakulttuuria, ja toivon sen aikanaan käynnistyvän myös Lauttasaarissa. Yhteinen ateria on ollut kautta aikojen tapaa korostaa Emmauksen toiminnan yhteisyyttä. Kukaan ei ole mukana yksin vaan yhdessä muiden kanssa – siitä nousee kaiken tekemismme koko voima. ■

”Toivon, että pystyn antamaan jalansijaa tuntemattomalle”

Minulle on aina sopinut olla yksi pieni ratas isommassa koneistossa. Näin kuvaillee itseään Bertel Backholm, joka löysi mukaan Emmauksen toimintaan jäätyään eläkkeelle ja muutettuaan Vaasasta Helsinkiin kymmenisen vuotta sitten.

– Syksyllä 2011 oli EU:n vapaaehtoistoiminnan päivä ja Emmaus oli siinä mukana. Tapasin Ullan (Hoyer) ja kerroin taustastani, Bertel muistelee.

Vapaaehtoistyöstä kokemusta oli jo Vaasan ajoilta, kun hän toimi aktiivisesti kehitysmaakauppayhdistys Endeleassa lähes 10 vuoden ajan.

– Iso artikkeli oli tee ja kahvi. Siihen aikaan ei juuri ollut reilun kaupan tuotteita tavallisessa ruokakaupassa.

Elektroniikkaa, hallitustyöskentelyä ja hiilijalanjälkeä

Sähköasentajaksi opiskellut Bertel teki työuransa mm. radio- ja TV-liikkeessä asentajana sekä teatterissa näyttämötekniikkona. Vallilan Emmauksesta miehelle onkin löytynyt taitojen mukaista puuhaa elektroniikkapuolelta. Hän tykkää työskennellä taustalla omassa nurkkauksessaan.

– Laitteita on laidasta laitaan. Leikkikaluja, valaisimia, silitysrautoja. Ensin tarkistan, toimiiko laite, onko se turvallinen. Putsaan, hinnoittelen ja laitan esille. Yhtenä missiona on yrittää pelastaa huonokuntoista tavaraa. Bertelistä on suuri apu muissakin tehtävissä.

– Olen mm. asentanut keittiön kaapistot. Noudoissa olen ollut jonkin verran mukana, kantamassa. Olen ollut myös mukana lastaamassa rekkvoja. Tykkään fyysisestä työstä.

Käytännön aherruksen ohella Bertel kuuluu jo toista kautta Emmauksen hallitukseen, mikä on avartanut näkemystä.

– Olen saanut enemmän tietoa avustuskohteista, ne ovat tulleet läheisemmiksi.

Bertelin repertuaari ulottuu jopa Emmauksen hiilijalanjäljen tutkimiseen, jota hän selvitti kuljetusten, matkojen ja lämmityksen osalta.

– Netistä löytyy päästöt lentomatkoiosta. Kun ihmiset ovat joutuneet tekemään paljon etätöitä, uskoisin että kaukomatkoja pystyttäisiin vähentämään. Bussi- ja junamatkat eivät juuri aiheuta päästöjä.

Suurimmaksi hiilidioksidipäästöjen aiheuttajaksi osoittautui lämmitys.

Uurastusta barrikadien sijaan

Emmauksen parhaiksi puoliksi Bertel nostaa yhteisöllisyyden, kierrätyksen ja järjestön tavoitteet.

– Täällä on aina iloisia ihmisiä, hyvä tunnelma. Se, että pyritään auttamaan heikoimmissa asemassa olevia, on hyvä perusarvo.

Yhteisöllisyys korostuu myös Bertelin kotiympyröissä, sillä hän asuu yhteisöllisessä seniorikerrostalossa. Korona-aika on rajoittanut yhteistä toimintaa, mutta normaalitilanteessa asukkaat huolehtivat yleisistä tiloista, tekevät ruokaa, syövät yhdessä ja osallistuvat harrastusryhmiin. Bertel kuuluu lautapeliryhmään. Aikoinaan hän harrasti melontaa.

Motivaatiota vapaaehtoistyöhön tuo toivo siitä, että pystyy antamaan jalansijaa tuntemattomalle.

– En ole sellainen, että nousisin barrikadeille. Uurastamalla pystyy vaikuttamaan ainakin yhden ihmisen elämään, vähän paremmaksi.

Bertel toivottaa uudet vapaaehtoiset tervetulleiksi. – Työsarkaa riittää kyllä jokaiselle. Tervetuloa mukaan joukkoon. ■

TEKSTI SANNI HANBLI | KUVA ANU VILJANEN

Bertelin missiona on yrittää pelastaa huonokuntoista tavaraa.

Posti Green

BHB2

MUUTOKSEN TEKIJÄT

Emmaus on mahdollisuus erilaisille ja eri ikäisille ihmisille tehdä mielekästä työtä omien kykyjensä ja voimiensa mukaan tasa-arvoisemman maailman puolesta.

emmaus
HELSINKI

Lämpimästi tervetuloa Emmaus Helsinki ry:n kevätkokoukseen 2021

AIKA: Keskiviikkona 21.4.2021 klo 17

PAIKKA: Etänä Zoom-alustalla: <https://us02web.zoom.us/j/7368991836>

Yhteys avataan viimeistään klo 16.45 jotta kaikki pääsevät hyvissä ajoin tarkistamaan että tekniikka toimii.

Työjärjestys

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
3. Pöytäkirjantarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
4. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
5. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
6. Esitellään vuoden 2020 toimintakertomusluonnos, tilinpäätös ja tilintarkastajan lausunto
7. Päätetään toimintakertomuksen hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta
8. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
9. Vaalivaliokunnan valinta
10. Yhdistyksen sääntömuutoksista päättäminen
11. Kokouksen päättäminen

Toimintakertomusluonnos, tilinpäätös ja sääntömuutokset ovat luettavissa verkossa linkistä <https://1drv.ms/u/s!AtXPN5TFUecdqgR8jBWFZ2b5wTei?e=hBK4jW> tai tilattavissa toimistosta (puh. 050 3388281 tai toimisto@emmaushelsinki.fi).

Tervetuloa!

Emmaus Helsingin hallitus

Vuoden 2021 jäsenmaksu (5–100 euroa oman valinnan mukaan) maksetaan tilille: FI17 5780 1020 0039 04, käyttäen viitettä 11112 tai kirjoittaen jäsenen nimi ja osoite lomakkeen viestikenttään.